

Har kommissionen för avsikt att utarbeta gemensamma föreskrifter om tillträde till lässmedsyrket?

För vilka yrken regleras för närvarande tillträdet till utövande av yrket i gemenskapens lagstiftning?

(¹) EGT C 142, 21.5.1999, s. 17.

Svar från Frits Bolkestein på kommissionens vägnar

(10 juni 2003)

I fråga om erkännande av yrkeskvalifikationer omfattas lässmedsyrket av direktiv 1999/42/EG (¹). I enlighet med direktivets artikel 4, som innehåller samma bestämmelse som det numera upphävda direktivet 64/427/EEG, skall de medlemsstater som för tillträde till och utövande av en verksamhet kräver kunskaper och allmänna och särskilda färdigheter som tillräckligt bevis för att sådan kunskap och förmåga förvärvats godta faktiskt utövande av denna verksamhet i en annan medlemsstat under en viss tidsperiod (i princip sex år) såsom egenföretagare eller företagsledare. Alternativt kan de som inte uppfyller villkoren i artikel 4 kräva ett erkännande av sina examens-, utbildnings- eller andra behörighetsbevis enligt artikel 3 i direktivet. Om skillnaderna är stora mellan den sökandens kompetens och de krav som ställs i mottagarlandet, kan landet kräva att den sökande deltar i ett färdighetstest eller genomför en provtjänstgöring enligt de gällande bestämmelserna.

Av det föregående följer att lässmedsyrket omfattas av en mekanism för ömsesidigt erkännande som inte grundar sig på samordning av de lägsta kraven på utbildning och inte heller på villkoren för tillträde till yrket. Det är således i princip medlemsstatens uppgift att fastställa regler för yrkesutövningen och att inom ramen för de nationella reglerna i förekommande fall beakta kraven på säkerhet för utövandet av yrkena. All samordning av de krav på tillträde till ett yrke som medför en ändring av den nationella lagstiftningen på området förutsätter därför enligt artikel 47.2 i EG-fördraget att ett direktiv antas enhälligt i rådet. Enligt de uppgifter som kommissionen har fått är dock medlemsstaterna ointresserade av ytterligare samordning.

De yrken till vilka tillträdet idag regleras genom gemenskapsbestämmelser är läkare, barnmorska, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, apotekare och revisor.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/42/EG av den 7 juni 1999 om införande av en ordning för erkännande av kvalifikationer för de former av yrkesverksamhet som omfattas av direktiven om liberalisering och övergångsåtgärder samt om komplettering av den allmänna ordningen för erkännande av kvalifikationer, EGT L 201, 31.7.1999.

(2003/C 280 E/191)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1656/03

från Giovanni Pittella (PSE) till kommissionen

(13 maj 2003)

Ämne: Parmalats mjölk "FrescoBlu"

Företaget Parmalat S.p.S. saluför i Italien mjölken FrescoBlu (som produceras i Tyskland), som framställs med hjälp av en teknik med mikrofiltrering. Mjölken har benämningen "färsk mjölk", och anses därför ha samma egenskaper som färsk mjölk.

Kommissionen har ännu inte gett tillstånd att använda mikrofiltreringstekniken, som används för att producera denna mjölk, och det är därför osäkert om denna produkt uppfyller kriterierna för färsk mjölk och om det är legitimt att använda denna benämning.

Den italienska regeringen har antagit två dekret utan att meddela kommissionen: Ett om tillstånd att använda denna teknik (mikrofiltrering) och ett om märkning av produkter som framställts på detta vis.

För att rätta till den situation som uppstod i och med att kommissionen inte informerades, har Italien, i enlighet med direktiv 98/34/EG⁽¹⁾, skickat två nya förslag till dekret till kommissionen, vilka upphäver de två föregående dekret som antagits.

Trots att kommissionen fortfarande håller på att behandla de två förslagen fortsätter Parmalat att saluföra mjölken FrescoBlu (som är mikrofiltrerad) i Italien.

Ingen medlemsstat har hittills officiellt gett tillstånd till att använda tekniken i fråga.

De italienska myndigheterna har hittills inte offentliggjort några uppgifter om läget i förfarandet för information till kommissionen, medan pressen fortsätter att publicera artiklar som antyder att de två dekreten är i kraft utan att nämna det förfarande som för närvarande pågår vid Europeiska kommissionen.

Kan kommissionen mot bakgrund av ovanstående ange när det pågående förfarandet beräknas vara klart och vilka åtgärder den avser att vidta på medellång sikt för att åtgärda de oacceptabla skillnaderna mellan kriterierna för färsk mjölk som framställs i Italien (till exempel lag nr 169/89) och den mikrofiltrerade mjölk som saluförs i Italien men som framställs utomlands (till exempel utgångsdatum på högst 4 + 1 dagar, vilket krävs enligt den ovan nämnda lagen, för färsk mjölk)?

Vilka åtgärder avser kommissionen dessutom att vidta, dels för att se till att benämningen "färsk" används på ett legitimt sätt för mjölk som framställs genom mikrofiltreringstekniken, dels när det gäller distributionen, i synnerhet i samband med korrekt information till och skydd av konsumenterna?

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(13 juni 2003)

I samband med det förfarande för anmälan som infördes genom direktiv 98/34/EG⁽¹⁾ som parlamentsledamoten hänvisar till informerade de italienska myndigheterna kommissionen den 10 oktober 2002 om ett förslag till ministerdekret som gäller märkning av färsk mjölk och som skall tillämpas både på nationella produkter och på produkter med annat ursprung. Kommissionen har lämnat ett detaljerat yttrande om detta förslag, som de italienska myndigheterna besvarade den 9 maj 2003. Kommissionen granskar nu detta svar och kommer att vidta lämpliga åtgärder i detta ärende.

Eftersom det inte finns några bestämmelser på EU-nivå om definitionen av färsk mjölk, är det medlemsstaterna som, inom sina territorier, skall anta alla bestämmelser om saluföring av denna produkt, förutsatt att bestämmelserna inte kan leda till diskriminering av importerade produkter eller hindra import av produkter från andra medlemsstater.

I allmänhet är också användningen av termen "färsk", i eller som komplement till namnet på ett livsmedel för försäljning, och alla andra karakteriserande beteckningar endast möjlig med iakttagande av de principer som anges i artikel 2 i direktiv 2000/13/EG om märkning av livsmedel⁽²⁾. I denna bestämmelse föreskrivs särskilt att märkningen och dess närmare utformning inte får vara sådan att den skulle kunna vilseleda köparen om vad som är utmärkande för livsmedlet.

Med sikte på att modernisera den harmoniserade lagstiftningen om märkning av livsmedel har kommissionen startat ett omfattande arbete för att utvärdera denna lagstiftning. Resultaten av denna utvärdering förväntas i slutet av 2003. I samband med detta kommer kommissionen att vid behov även undersöka möjligheten att fastställa mer exakta kriterier för användning av sådana karakteriserande beteckningar som "färsk".

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter, EGT L 204, 21.7.1998.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel, EGT L 109, 6.5.2000.